

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Broučkové a soudců JUDr. Josefa Holejšovského a JUDr. Lenky Grollové v právní věci

navrhovatelů:

a) GDF INTERNATIONAL IČ 622 04 8965 R.C.S. Paris
sídlem 6 rue Curnonsky, 750 17 Paříž, Francie
zastoupen Mgr. Lukášem Nývlttem, advokátem
sídlem Praha 1, Václavské nám. 832/19

b) Michael D.
bytem xxxxx

c) Tomáš K.
bytem xxxxx

d) obec Bystřany, IČ 266256
sídlem Bystřany, Pražská 32

e) město Rumburk, IČ 00261602
sídlem Rumburk, 9. května 1366/48
navrhovatelé b) - e) zastoupeni JUDr. Petrem Zimou, advokátem
sídlem Praha 2, Slezská 13

za účasti společností: **1) innogy International Participations N.V.**
sídlem Willemssplein 4, 5211AK 's-Hertogenbosch, Nizozemské království

2) innogy Energie, s.r.o. IČ 49903209
sídlem Praha 10, Limuzská 3135/12
obě společnosti zastoupeny JUDr. Ing. Janem Zrzaveckým Ph.D.,
advokátem
sídlem Praha 1, Revoluční 1003/3

o přezkoumání přiměřenosti protiplnění, o **odvolání navrhovatelů** proti částečnému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. září 2016, č.j. 68 Cm 276/2006-655

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje** ve správném znění: Určuje se, že přiměřené protiplnění jak za 1 ks kmenové zaknihované akcie na jméno o jmenovité hodnotě 1.000,- Kč, tak za 1 ks kmenové zaknihované akcie na majitele o jmenovité hodnotě 1.000,- Kč, společnosti innogy Energie, s.r.o. se sídlem Praha 10, Strašnice, Limuzská 3135/12, IČ 49903209 (dříve Severočeská plynárenská a.s.), činí částku 5.130,- Kč, a to vůči společnosti innogy International Participations N.V., se sídlem Willemssplein 4, 5211AK 's-Hertogenbosch, Nizozemské království, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Obchodní a průmyslovou komorou v Brabantu, pod číslem spisu 34168241.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným částečným usnesením rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem tak, že se určuje se, že přiměřené protiplnění jak za 1 ks kmenové zaknihované akcie na jméno o jmenovité hodnotě 1.000,- Kč, tak za 1 ks kmenové zaknihované akcie na majitele o jmenovité hodnotě 1.000,- Kč, společnosti RWE Energie, s.r.o. se sídlem Praha 10, Strašnice, Limuzská 3135/12, IČ 49903209 (dříve Severočeská plynárenská a.s.), činí částku 5.130,- Kč, a to vůči společnosti innogy International Participations N.V., se sídlem Willemssplein 4, 5211AK 's-Hertogenbosch, Nizozemské království, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Obchodní a průmyslovou komorou v Brabantu, pod číslem spisu 34168241.
2. Navrhovatelé a) - e), o jejichž návrzích se ze zákona vede jedno společné řízení, se jako vytěsnění vlastníci účastnických cenných papírů společnosti innogy Energie, s.r.o., IČ 49903209, dříve Severočeská plynárenská a.s. (dále i jen „Společnost“), domáhají přezkoumání přiměřenosti protiplnění ve smyslu ustanovení § 183k zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen „obch.zák.“), když protiplnění ve výši 4.369 Kč poskytnuté hlavním akcionářem společností innogy International Participations N.V., IČ 34168241 (dále i jen „hlavní akcionář“), za jejich účastnické cenné papíry považují za nepřiměřeně nízké. Při jednání soudu uvedli, že požadují, aby soud určil konkrétní výši protiplnění připadající na jeden účastnický cenný papír a rovněž, v případě, že přezkoumání pro ně dopadne příznivě, aby soud rozhodl i o zaplacení protiplnění ve výši představující rozdíl mezi protiplněním určeným valnou hromadou společnosti a protiplněním požadovaným navrhovateli.
3. Soud prvního stupně shledal, že navrhovatelé jsou ve věci aktivně legitimováni, neboť navrhovatelé byli akcionáři společnosti a jejich akcie přešly v důsledku rozhodnutí valné hromady ze dne 14. 8. 2006 na hlavního akcionáře, a že oba návrhy byly podány včas ve lhůtě dle ust. § 183k obch. zák. Soud prvního stupně s odkazem na odbornou literaturu vyšel ze stavu, jaký panoval v době přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům. tj. ke dni 13. 10. 2006 (k tomuto dni věc posuzoval i soudem ustanovený znalec), což je den přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům (§ 183l odst. 3 obch. zák.), a nikoliv ke dni, ke kterému zhodnotil přiměřenost protiplnění znalec oslovený hlavním akcionářem tzn. ke dni 30. 4. 2006. Tato skutečnost je i mezi účastníky řízení nesporná.

Soud prvního stupně vyšel z následujících zjištění:

Mimořádná valná hromada společnosti, konaná dne 14. 8. 2006, rozhodla podle ustanovení § 183i obch. zák. o přechodu účastnických cenných papírů společnosti, vlastněných ostatními akcionáři, na hlavního akcionáře. Výši protiplnění určila ke dni 30. 4. 2006 částkou 4.369 Kč za jednu akci společnosti, když přiměřenost výše protiplnění byla doložena znaleckým posudkem č. 127/2006 ze dne 29. 6. 2006 vypracovaným znalcem Ing. Petrem Šímou. Ze znaleckého posudku ze dne 25.9.2006 č. 85-25/2006, vyhotoveného znalcem Ing. Petrem Tůmou, předloženého k důkazu navrhovatelem b), soud zjistil, že znalecký posudek posoudil přiměřenost výše protiplnění pro akcionáře společnosti Severočeská plynárenská a.s. v procesu výkupu účastnických cenných papírů hlavním akcionářem a určil hodnotu jedné akcie na částku 6.789 Kč s tím, tempo růstu ve druhé fázi pouze mírně navýšil na 1,5 % v souladu s prognózami reálného růstu HDP nadále konzervativně. S ohledem na existenci rozporu ve výši určení přiměřeného protiplnění v posudcích znalců Ing. Šímy a Ing. Tůmy, měl soud prvního stupně pochybnosti o správnosti obou vypracovaných posudků, a proto ustanovil znalce dle ust. § 127 odst. 1 o.s.ř. znalecký ústav Vysokou školu ekonomickou v Praze, Znalecký ústav Národohospodářské fakulty (dále i jen „VŠE“), který zpracoval revizní znalecký posudek č. 54/09/2011 ze dne 30. 9. 2011, jenž stanovil výši přiměřeného protiplnění pro účely uplatnění práva výkupu akcií společnosti Severočeská plynárenská a.s. ke dni 13. 10. 2006 na 5.130 Kč za jednu akci společnosti. Hodnotu tempa růstu podniku „g“ VŠE určila ve výši 1 % s tím, že problém určení tempa růstu je prakticky neřešitelný analyticky. U růstu volného toku peněz do nekonečna existuje pouze jedna

hodnota, kterou je možné určit a tou je její horní mez – růst nesmí být vyšší, než je růst nominálního HDP do nekonečna v předpokladech finančního modelu. V dlouhodobém období lze očekávat, že reálné tempo růstu HDP bude činit kolem 3% a stejně vysoká bude i inflace. Růst nominálního HDP tak bude činit 6 %. Obecným trendem je, že velikost „velkých“ firem se vzhledem k HDP současně s jeho růstem snižuje. Jinými slovy ekonomika roste rychleji než velké firmy. Proto je pravděpodobné, že velikost růstu firem bude nižší než růst nominálního HDP. V případě plynárenství v ČR je podle VŠE třeba uvést několik faktů, které budou indikovat velikost parametru g (tempa růstu). Především predikce ve spotřebě plynu jsou systematicky nadhodnocovány. Spotřeba zemního plynu není příliš významně vázána na HDP. Do budoucna bude minimálně v první dekádě od doby ocenění rozvoj plynárenství omezený třemi faktory, a to existujícími systémy na centrální zásobování teplem využívajícími hnědého a černého uhlí, nadměrnou plynofikací v 90. letech a prakticky neexistujícím sektorem výroby elektřiny ze zemního plynu. Pozitivním faktorem z hlediska očekávaných příjmů naopak byla existující regulace cen distribuce a schopnost plynárenských společností vynutit si na regulátorovi značné ústupky zejména v oblasti přecenění aktiv a tím i zvýšení cen za distribuci v důsledku změn parametrů v regulačním vzorci. Vzhledem ke všem uvedeným okolnostem se VŠE přiklonila k hodnotě g ve výši 1%. VŠE, k žádosti soudu, doplnila znalecký posudek doplňkem ze dne 9. 7. 2012 a určila výši přiměřeného protiplnění pro účely uplatnění práva výkupu akcií společnosti Severočeská plynárenská a.s. ke dni 13. 10. 2006 rovněž při hodnotě tempa růstu 1,5 % ve výši 5.458 Kč a při hodnotě tempa růstu 2 % ve výši 5.848 Kč. VŠE k žádosti soudu určila i výši přiměřeného protiplnění pro účely uplatnění práva výkupu akcií společnosti Severočeská plynárenská a.s. ke dni 13.10.2006 i při hodnotě tempa růstu 2,9 % (jde o hodnotu očekávané inflace) ve výši 6.778,58 Kč a při hodnotě tempa růstu 3,9 % (jde o hodnotu o jedno procento nad očekávanou inflací) ve výši 8.401,73 Kč /prokázáno vyjádřením VŠE ze dne 29.6.2015 ke znaleckému posudku VŠE na č.l. 426 spisu/.

4. Navrhovatelé nesouhlasili s určením tempa růstu „ g “ na úrovni 1% soudem ustanoveným znalcem, když profesor Mařík, který je považován za významnou autoritu v oblasti oceňování podniku v ČR, vychází z toho, že tempo růstu podniku má být minimálně ve výši inflace, což by v říjnu 2006 bylo 2,9 %. K jejich tvrzením předložil navrhovatel a) znalecký posudek znaleckého ústavu Vysoké školy technické a ekonomické v Českých Budějovicích (dále i jen „VŠTE ČB“) ze dne 23. 10. 2015 č. 02/02/15, jehož úkolem bylo určení tempa růstu „ g “ pro potřeby stanovení přiměřeného protiplnění za akcie menšinových akcionářů společnosti Severočeská plynárenská a.s. ke dni 30. 4. 2006 a 13. 10. 2006. Z něho soud zjistil, že VŠTE ČB dospěla k závěru, že s provedením strategických analýz v posudku Ing. Šímy i VŠE lze souhlasit, a proto je VŠTE ČB použila jako východiska pro stanovení hodnoty tempa růstu. Jelikož se neočekává zásadnější rozvoj odvětví ani zvýšení tržního podílu společnosti a převažují tak ohrožení nad příležitostmi, tak tento znalecký posudek stanovil hodnotu „ g “ (pro obě shora uvedená data) na spodní limitní hranici pro předpoklad going concern, tedy ve výši předpokládané inflace 2,9 %. Uvedl, že stanovení tempa růstu je velmi obtížné. Za nejnižší možnou hodnotu tempa růstu, aby byl zachován princip going concern považuje hodnotu inflace.
5. Se závěry znaleckého posudku VŠTE ČB nesouhlasili účastníci, a k tomuto znaleckému posudku účastník 1) doložil revizní znalecký posudek znaleckého ústavu Deloitte Advisory s.r.o. (dále i jen „Delloitte“) ze dne 14. 1. 2016 č. 440/2016, jehož úkolem bylo i/ posouzení, zda znalecký ústav VŠTE ČB určil adekvátní tempo růstu „ g “ pro potřeby stanovení přiměřeného protiplnění za akcie menšinových akcionářů společnost Severočeská plynárenská a.s., ii/ odhadu adekvátního parametru růstu provozního zisku k datu 13. 10. 2006 pro odhad terminální hodnoty po roce 2010 pro určení přiměřeného protiplnění. Z něj soud zjistil, že Delloitte došel k závěru, že pro obě hlavní činnosti společnosti, distribuci plynu a prodej plynu, lze učinit závěr, že společnost nemůže dosahovat nadměrné výnosnosti, a proto za adekvátní míru růstu považuje maximálně 0 %. Odhad tempa růstu „ g “ ve výši 2,9 % uvedený v posudku VŠTE ČB považuje za významně

nadhodnocený. Poukázal na to, že u distribuce plynu je výnosnost investic limitována regulací, která přímo stanovuje výnosnost na vložených aktivech, jež je nižší než požadovaná výnosnost, kterou odhadli znalci v probíhajícímu sporu. Regulátor navíc vytvářel další tlak na snížení provozního zisku, například prostřednictvím faktoru efektivity. U prodeje plynu je výnosnost investic limitována pokračující liberalizací a rostoucím tlakem konkurence.

6. Soud poté provedl výslech znalců – VŠE, VŠTE ČB a Deloitte, které k výše uvedené sporné otázce konfrontoval. Poté shledal, že znalecký ústav VŠE přesvědčivě zdůvodnil použití oceňovací metody a rovněž tak zdůvodnil odhad jednotlivých prvků podstatných pro ocenění a vyrovnal se s oponentními názory dalších znalců/znaleckých ústavů. Předně s určením rizikové prémie trhu a koeficientu beta. Nejspornějším prvkem ocenění bylo dle soudu určení hodnoty tempa růstu v perpetuitní (terminální) fázi, tedy ve fázi po skončení pětiletého finančního plánu, tzn. po roce 2012. Soud vyšel ze zjištění znaleckého ústavu VŠE (se kterým koncepčně, nikoliv v číselném vyjádření, souhlasil i znalecký ústav Deloitte), který hodnotu tempa růstu podniku určil ve výši 1 % a nikoliv na úrovni 2,9 %, tedy tempa očekávané inflace (VŠTE ČB) či ve výši maximálně 0% (názor Deloitte). Soud vzal v úvahu, že znalci (VŠE i Deloitte) odůvodnili a vysvětlili způsob určení tempa růstu podniku, neboť je třeba přihlídnout k tomu, že obě hlavní činnosti společnosti - distribuce plynu i prodej plynu, jsou limitovány mnoha faktory. U prodeje plynu byla výnosnost investic limitována pokračující liberalizací a rostoucím tlakem konkurence. Již od roku 2004 probíhala liberalizace trhu, a proto se společnosti snižoval podíl na trhu, predikce ve spotřebě plynu byly systematicky nadhodnocovány, rozvoj plynárenství byl omezený, a to v důsledku úspor dosažených zateplováním zejména paneláků či použitím efektivnějších kotlů, což přineslo pokles spotřeby tepla o 40-50 %, nepříznivého demografického vývoje v severních Čechách – klesající počet domácností snižuje velikost poptávky, částečně i existujícími systémy na centrální zásobování teplem využívajícími hnědého a černého uhlí, nadměrnou plynofikaci v 90. letech a prakticky neexistujícím sektorem výroby elektřiny ze zemního plynu. A u distribuce plynu byla výnosnost investic limitována regulací, která přímo stanovuje výnosnost na vložených aktivech. Dle soudu pak v této souvislosti velmi přesvědčivě působí skutečnost, že při použití parametrického vzorce, který použili všichni znalci, je zřejmé, že tempo růstu g ve výši 2,9 % je nereálná hodnota, což znalci odůvodnili tím, že v parametrickém vzorci je dána závislost růstu „ g “ na dvou veličinách, platí tedy, že $g = r \times m$ (kde „ r “ je rentabilita nových investic a „ m “ – míra investic). Použili proto míru investic ve výši 8,5 % (uvedené v posudku ing. Šímy a v průběhu řízení nezpochybněné), tak mohli spočítat, že rentabilita nových investic by byla 34 %, a protože regulátor uzná rentabilitu jenom ve výši cca 6,3 %, tak g nemůže být 2,9 %. Na druhou stranu VŠE vzal v úvahu, že existující regulace cen distribuce je pozitivním faktorem z hlediska očekávaných příjmů a ve spojení se schopností plynárenských společností vynutit si na regulátorovi značné ústupky zejména v oblasti přecenění aktiv a tím i zvýšení cen za distribuci v důsledku změn parametrů v regulačním vzorci, čímž odůvodnil svůj závěr o výši tempa růstu 1 %, a nikoliv 0 %, jak se domnívá Deloitte, když tuto skutečnost pomíjí. Podle soudu, znalecký ústav VŠE (i znalecký ústav Deloitte) vyvrátil závěr VŠTE ČB, že když tempo růstu provozního zisku (nikoliv tržeb) bude nižší než očekávaná inflace, tak nebude zachován princip „going concern“, a to závěrem, že pokud tempo růstu bude nižší než očekávaná míra inflace, tak to pouze znamená, že společnost se bude vzhledem k HDP zmenšovat, bude tedy stále menší, což se u velkých společností často stává. Nedojde tedy k zániku společnosti, jen společnost bude pořád menší a menší vzhledem k HDP, dokonce může být i při tempu růstu nula i nadměrně zisková. Závěr o hodnotě tempa růstu minimálně na úrovni očekávané inflace nelze bez dalšího opřít ani o odbornou literaturu (Mařík, M. a kol.: Metody oceňování podniku. Praha, Ekopress 2003), když názor prezentovaný v literatuře je obecný, neuvažuje se specifickým případem podniku, jehož převažující činnost podléhá regulaci. Soud následně konstatovat, že hodnotu tempa růstu podniku ve výši 1 % podporuje i posudek Ing. Petra Šímy, který rovněž určil hodnotu tempa růstu ve výši 1 %, a v zásadě i posudek

Ing. Petra Tůmy (objednaný jedním z menšinových akcionářů), který určil hodnotu tempa růstu ve výši 1,5 %, tedy hluboko pod hodnotou očekávané inflace ve výši 2,9 %.

7. Soud prvního stupně proto dospěl k závěru, že v této věci je přiměřené protiplnění jak za 1 ks kmenové zaknihované akcie na jméno o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, tak za 1 ks kmenové zaknihované akcie na majitele o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, společnosti RWE Energie, s.r.o. se sídlem Praha 10, Strašnice, Limuzská 3135/12, IČ 49903209 (dříve Severočeská plynárenská a.s.), činí částku 5.130 Kč. Ve věci rozhodl částečným usnesením s tím, že o dalších nárocích navrhovatelů, ohledně konkrétní výše protiplnění bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí ve věci. Protože se vydáním částečného rozhodnutí řízení nekončí, tak soud nerozhodl o náhradě nákladů řízení (§ 151 odst. 1 o.s.ř.).
8. Proti částečnému usnesení soudu prvního stupně se včas odvolal navrhovatel a), který namítal, že soud prvního stupně se nevypořádal s jeho námitkami proti závěru soudu o určení výše přiměřeného protiplnění částkou 5.130 Kč a to, že rozhodující prvek výpočtu protiplnění - hodnota tempa růstu „g“ je hodnotou stanovenou subjektivně, že znalece VŠE připouští, že hodnotu tempa růstu lze objektivně a obhajitelně stanovit na hodnotu přesahující 1%, že v případě pochybností o výši přiměřeného protiplnění je třeba určit její výši ve prospěch „vytěšňovaných“ vlastníků, a i když exitovaly pochybnosti, soud nepřihlédl k zájmům vytěšňovaných vlastníků a nenaplnil tak § 183i obch. zák., což dále odůvodnil. Namítal rovněž nepřezkoumatelnost napadeného usnesení pro nedostatek odůvodnění, neboť soud neodůvodnil, proč upřednostnil znalecký posudek vypracovaný VŠE před znaleckým posudkem VŠTE ČB, a uvedl, proč posudek VŠTE ČB je jediným relevantním důkazem ohledně tempa růstu „g“. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud změnil částečné usnesení soudu prvního stupně tak, že výše předmětného přiměřeného protiplnění je 6.789 Kč a přiznal navrhovateli a) náhradu nákladů odvolacího řízení. V případě, že odvolací soud napadené usnesení nezmění tak, navrhuje, aby je zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
9. Proti částečnému usnesení soudu prvního stupně se včas odvolali i navrhovatelé b) – e) s tím, že pokud by znalec VŠE vzal skutečně v úvahu nedobrovolnost transakce, nemohl by upřednostňovat nejnižší ze tří jím stanovených hodnot vztahujících se k rozhodnému dni, ale musel by zohlednit hodnotu tempa růstu „g“, která by odpovídala tempu růstu inflace. Znalec opomenul fakt, že RWE je i v současnosti stále leadrem trhu se zemním plynem, a že již v roce 2005 bylo zřejmé, že se bude liberalizovat nejenom trh s plynem, ale i trh s elektřinou, kde dosud RWE v ČR nepůsobilo. Pro posouzení otázky tak nelze zohledňovat jen trh s plynem, ale i potenciální růst na trhu s elektřinou, kde došlo k růstu od nuly ke 300.000 zákazníků, a proto je zřejmé, že by růst společnosti neměl být nižší než inflace. Odvolatelé navrhli, aby odvolací soud částečné usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že mu uloží povinnost provést k důkazu znalecký posudek, jehož dopracování nařídí tak, aby znalec zohlednil jimi v odvolání tvrzené okolnosti, které se týkají tempa růstu společnosti. Uplatnili náhradu nákladů řízení jak před soudem prvního stupně, tak před odvolacím soudem, jež vyčíslí a specifikují ve lhůtě 3 dnů. Náhradu nákladů řízení uplatnili ve smyslu § 142 odst. 3 o.s.ř.
10. K odvoláním se vyjádřili účastníci, kteří vyvracejí námitky odvolatelů. Dle účastníků v průběhu řízení nedošlo k odstranění nejasností a pochybností o správnosti posudku VŠTE ČB, a to ani po konfrontaci znalců, k tomu odkazují i na posudek Deloitte. Téměř všichni ve věci pracující znalci se v zásadě shodli na tom, že hodnota „g“ ve výši 1% je či při nejmenším může být správná, jediný znalec VŠTE ČB trvá na tom, že hodnota tohoto parametru má být 2,9, aniž by ovšem přesvědčivě zdůvodnil, proč tomu tak má být. Je zjevné, že závěrům takového posudku nepřikládá soud stejnou váhu, jako jiným posudkům. Nesouhlasí ani s tvrzením navrhovatelů, že „v pochybnostech“ se má přihlídnout k zájmům minoritních akcionářů“, neboť navrhovatelé nesprávně vykládají a rozšiřují ust. § 183i odst. 5 obch. zák. ve znění účinném od 29. 9. 2005 do 31. 3. 2008. Toto ustanovení v dané době určovalo, jak má k návrhu hlavních akcionářů přistupovat Česká národní banka, nikoliv soud, který naopak svým postupem nesmí některou ze

stran řízení upřednostňovat či zvýhodňovat. Účastníci navrhli, aby odvolací soud částečné usnesení soudu prvního stupně potvrdil a přiznal účastníkům nárok na náhradu nákladů odvolacího řízení.

11. Odvolací soud, jenž s ohledem na čl. II. bod 2. zákona č. 293/2013 Sb., postupoval dle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen o. s. ř.), přezkoumal podle § 212 a násl. o.s.ř. částečné usnesení soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že odvolání nejsou důvodná.
12. Odvolací soud posuzoval danou věc s ohledem na ustanovení § 775 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích podle zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.
13. Podle ust. § 183k odst. 1 obch. zák. vlastníci účastnických cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění; není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká.
14. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že navrhovatelé jsou ve věci aktivně legitimováni, a že návrhy na přezkoumání výše protiplnění byly podány všemi navrhovateli včas dle ust. § 183k odst. 1 obch. zák. do měsíce ode dne 13. 9. 2006, kdy byl v Obchodním věstníku zveřejněn zápis usnesení valné hromady do obchodního rejstříku. Odvolací soud nemá ani důvod odchýlit se od odůvodněného závěru soudu prvního stupně, že v řízení o přezkumu přiměřenosti protiplnění v poměrech obchodního zákoníku je třeba vycházet ze stavu, jaký panoval v době přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům, což je v projednávaném případě 13. 10. 2006, s čímž se v průběhu řízení ztotožnili i všichni jeho účastníci.
15. Odvolací soud shledal, že soud prvního stupně vyšel z toho, že rozpory v listinných důkazech, kterými byly znalecký posudek Ing. Petra Šímy č. 127/2006, ze dne 29. 6. 2006, jímž hlavní akcionář dokládal přiměřenosti protiplnění ve výši 4.369 Kč za jednu akcii pro menšinové akcionáře společnosti Severočeská plynárenská a.s. ke dni 30. 4. 2006 (§183j odst. 6 obch. zák.) a znalecký posudek Ing. Petra Tůmy č. 85-25/2006, ze dne 25. 9. 2006, k důkazu předložený navrhovatelem b), který určil hodnotu jedné akcie na částku 6.789 Kč, byly odstraněny znaleckým posudkem ze dne 30. 9. 2011 č. 54/09/2011, včetně jeho doplnění ze dne 9. 7. 2012, Vysoké školy ekonomické v Praze, Znaleckým ústavem Národohospodářské fakulty, ustanoveným ve věci soudem dle ust. § 127 o.s.ř., který stanovil hodnotu podniku a tomu odpovídající výši přiměřeného protiplnění pro účely uplatnění práva výkupu akcií společnosti Severočeská plynárenská a.s. ke dni 13. 10. 2006 na 5.130 Kč za jednu akcii společnosti. Tento znalecký posudek byl i revizním posudkem k posudku Ing. Petra Šímy a zhodnotil připomínky a námítky posudku Ing. Petra Tůmy k posudku Ing. Petra Šímy.
16. Odvolací soud shledal správným i postup soudu prvního stupně, který poté, co navrhovatelé následně nesouhlasili se závěry znaleckého posudku vyhotoveného znalcem ustanoveným soudem, týkající se určení hodnoty tempa růstu podniku ve výši 1% tj. veličiny g (dále i jen „g“) v parametrickém vzorci a zpochybňovali postup VŠE při určení této veličiny znaleckým posudkem VŠTE ČB, provedl k důkazu znalecký posudek VŠTE ČB a jeho revizní znalecký posudek Deloitte předložený hlavním akcionářem, jež se týkaly pouze postupu znalce při určení tempa růstu „g“. Soud k uvedenému rozporu plynoucímu z těchto znaleckých posudků vyslechl všechny tři znalce, které vzájemně konfrontoval. Po tomto dokazování, když přihlédl i ke znaleckým posudkům Ing. Petra Šímy a Ing. Petra Tůmy, a po zhodnocení všech důkazů ve všech jejich souvislostech, jak plyne z odůvodnění napadeného usnesení, měl pochybnosti o správnosti této části znaleckého posudku VŠE, spočívající v nesprávném postupu znalce namítané navrhovateli za odstraněné. Soud prvního stupně učinil a odůvodnil svůj závěr o skutkovém stavu věci s tím, že znalecký ústav VŠE (jakož i znalecký ústav Deloitte) přesvědčivě vysvětlil a vyvrátil závěry znaleckého posudku VŠTE ČB, proč bez dalšího nelze závěr o hodnotě

tempa růstu minimálně na úrovni očekávané inflace opřít ani o odbornou literaturu (Mařík, M. a kol.: Metody oceňování podniku. Praha, Ekopress 2003), a ani ten „že když tempo růstu provozního zisku (nikoliv tržeb) bude nižší než očekávaná inflace, tak nebude zachován princip „going concern“. Soud prvního stupně i dostatečně odůvodnil proč Znalecký posudek VŠE shledal úplným a vnitřně logickým, když se přesvědčivě vypořádal s dalšími znaleckými posudky, které byly v řízení k důkazu provedeny, a ke kterým i přihlédl, když konstatoval, že hodnotu tempa růstu podniku ve výši 1 % podporuje i posudek Ing. Petra Šímy, který rovněž určil hodnotu tempa růstu ve výši 1 %, a v zásadě i posudek Ing. Petra Tůmy (předložený k důkazu navrhovatelem b/), který určil hodnotu tempa růstu ve výši 1,5 %, tedy hluboko pod hodnotou očekávané inflace ve výši 2,9 %.

17. Z odůvodnění napadeného usnesení je proto nepochybné, že soud prvního stupně znalecký posudek VŠTE ČB k důkazu provedl, tento důkaz hodnotil ve všech jeho souvislostech s ostatními jím provedenými důkazy, a to včetně slyšení tohoto znalce a jeho konfrontace se znalci VŠE A Deloitte a učinil k tomu i příslušný závěr o skutkovém zjištění, na který odvolací soud odkazuje. Odvolací soud proto nesledal námitky odvolatele a), dle kterých soud prvního stupně neodůvodnil, proč upřednostnil znalecký posudek vypracovaný VŠE před znaleckým posudkem VŠTE ČB, důvodnými.
18. Odvolatelé vznesli opakovaně námitky jako v řízení před soudem prvního stupně ohledně určení hodnoty tempa růstu podniku v perpetuitní (terminální) fázi ve výši 1% tj. určení velikosti veličiny „g“ v parametrickém vzorci znalcem VŠE.
19. Odvolací soud konstatuje, že v případě určení jedné veličiny, která je nedílnou součástí výpočtu při ocenění hodnoty podniku, se jedná o skutkové zjištění, k němuž je třeba odborného posouzení, a soud proto nemůže sám určit, že hodnota tempa růstu „g“ o velikosti 1% je nízká, a stanovit ji ve výši 2,9%, jak namítají odvolatelé (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. června 2012, sp. zn. 29 Cdo 2214/2010, veřejnosti přístupné na webových stránkách Nejvyššího soudu).
20. Odvolací soud je stejně jako soud prvního stupně přesvědčen, že po obsáhlém provedení důkazů v řízení před soudem prvního stupně, a to mimo jiné znaleckým posudkem VŠE, včetně jeho doplňku z 9. 7. 2012, vyhotoveným znaleckým ústavem ustanoveným soudem dle § 127 odst. 1 o.s.ř., znaleckým posudkem vyhotoveným VŠTE ČB dle § 127a o.s.ř. a znaleckým posudkem Deloitte, který byl vyhotoven dle § 127a o.s.ř., jako revizní znalecký posudek VŠTE ČB, a po provedeném slyšení všech tří znalců, při kterém byli vzájemně konfrontováni (str. 6 bod 6. napadeného usnesení), byly rozpory ohledně způsobu určení tempa růstu „g“ odstraněny a závěry znaleckého posudku VŠTE ČB, že tempo růstu „g“ by mělo být ve výši předpokládané inflace tj. 2,9% vyvráceny. Znalecký ústav VŠE přesvědčivě vysvětlil a obhájil svůj postup při určení tempa růstu „g“, se kterým se ztotožnil i znalecký ústav Deloitte a i to, proč určil hodnotu tempa růstu „g“ ve výši 1%.
21. Vzhledem ke všemu uvedenému odvolací soud tak, jako soud prvního stupně nemá pochybnosti o správnosti znaleckého posudku VŠE ze dne ze dne 30. 9. 2011 včetně jeho doplnění, který v souladu se zadaným znaleckým úkolem vycházel ze stavu, jaký zde byl ke dni ocenění, kterým byl den přechodu vlastnického práva k akciím na hlavního akcionáře, a jenž z tohoto pohledu oceňoval i určité očekávání a nebral tedy správně do úvahy, jaká byla následná skutečnost. K námitce odvolatele a) ohledně toho, že sám znalec VŠE uvedl, že je ovlivněn skutečným stavem, odvolací soud konstatuje, že ke skutečnosti, která nastala po dni přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře, se znalec vyjádřil při slyšení znalců dne 12. 8. 2015 a dne 7. 9. 2016, což však nijak nezměnilo závěry znaleckého posudku vypracovaného v roce 2011, se kterým byly i znalci konfrontováni. Dle odvolacího soudu byly znaleckým dokazováním v řízení před soudem prvního stupně objasněny všechny rozhodné skutečnosti, k nimž je třeba odborných znalostí a nezpochybnily je ani námitky odvolatelů, které zůstaly v rovině tvrzení. Odvolací soud má proto

skutková zjištění provedená soudem prvního stupně za dostatečná, správná a s jeho skutkovými závěry se ztotožnil a neshledal žádný důvod k doplnění dokazování soudem prvního stupně k tvrzením odvolatelů b) – e) o skutečném stavu, který ve Společnosti nastal po dni přechodu vlastnického práva k akciím na hlavního akcionáře tak, jak navrhovali (viz námitky odvolatele a/).

22. Odvolací soud proto ve shodě se soudem prvního stupně považuje za správný závěr VŠE o určení tempa růstu podniku v perpetuitní (terminální) fázi ve výši „g“ 1%, jež je jednou z veličin rozhodných pro určení hodnoty podniku, která je základem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění za jednu akcii společnosti. Z těchto důvodů je proto i správný závěr soudu prvního stupně, kterým určil dle ust. § 183k odst. 1 obch. zák., že výše přiměřeného protiplnění za 1 ks kmenové zaknihované akcie na jméno o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, tak za 1 ks kmenové zaknihované akcie na majitele o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, společnosti je 5.130 Kč.
23. Ze všech uvedených důvodů odvolací soud částečné usnesení soudu prvního stupně dle ust. § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrdil, ale ve správném znění, neboť po vyhlášení napadeného usnesení soudem prvního stupně účastnice 2) RWE Energie, s.r.o. se sídlem Praha 10, Strašnice, Limuzská 3135/12, IČ 49903209 (dříve Severočeská plynárenská a.s.) změnila svou firmu na innogy Energie, s.r.o.
24. Protože soud prvního stupně rozhodl ve věci částečným rozhodnutím, rozhodne ve svém konečném rozhodnutí i o náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení, kterým se řízení o věci nekončí (§ 151 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o.s.ř.).

Praha 22. listopadu 2018

JUDr. Lenka Broučková v. r.
předsedkyně senátu